

**ROZPORZĄDZENIE  
MINISTRA ZDROWIA<sup>1)</sup>**

z dnia

**w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia  
epidemicznego**

Na podstawie art. 46 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

**§ 1.** W okresie od dnia 14 marca 2020 r. do odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej ogłasza się stan zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2.

Rozdział 2

Ograniczenia określonego sposobu przemieszczania się

**§ 2. 1.** W okresie od dnia 15 marca 2020 r. do odwołania wstrzymuje się przemieszczanie się pasażerów w transporcie kolejowym wykonywanym z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, osoba przekraczająca granicę państwową, w celu udania się do swojego miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązana:

- 1) przekazać funkcjonariuszowi Straży Granicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), informację o:
  - a) adresie miejsca zamieszkania lub pobytu, w którym będzie odbywać obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374),
  - b) numerze telefonu do kontaktu z tą osobą;

---

<sup>1)</sup> Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 2269).

2) odbyć, po przekroczeniu granicy państwowej, obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, trwającą 14 dni licząc od dnia następującego po przekroczeniu tej granicy.

3. Informację, o której mowa w ust. 2 pkt 1, wraz z innymi danymi osoby, która ją przekazała, pozyskanymi w ramach kontroli, Straż Graniczna udostępnia organom państwowej inspekcji sanitarnej.

4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest równoważny z obowiązkiem wynikającym z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Decyzji organu inspekcji sanitarnej nie wydaje się.

5. Obowiązku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, nie stosuje się w przypadku przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wykonywania czynności zawodowych w państwie sąsiadującym przez osobę wykonującą czynności zawodowe w tym państwie, w tym będącą kierowcą obsługującym pojazd samochodowy w transporcie drogowym.

### Rozdział 3

#### Ograniczenia lub zakaz obrotu i używania określonych przedmiotów

**§ 3.** W okresie, o którym mowa w § 1, zakazuje się wywozu lub zbywania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej respiratorów oraz kardiomonitorów.

**§ 4. 1.** W okresie, o którym mowa w § 1, nie później niż na 24 godziny przed zamiarem wywozu lub zbycia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następujących produktów:

- 1) gogli ochronnych,
- 2) kombinezonów typu TYVEK,
- 3) masek typu FFP2/FFP3,
- 4) maseczek chirurgicznych,
- 5) ochraniaczy na buty (obuwie),
- 6) rękawiczek lateksowych,
- 7) rękawiczek nitrylowych,
- 8) środków do dezynfekcji rąk, powierzchni i pomieszczeń

– przedsiębiorca w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495) ma obowiązek powiadomić o tym wojewodę właściwego dla siedziby albo miejsca zamieszkania tego przedsiębiorcy.

2. Informacja o zamiarze wywozu lub zbycia, o którym mowa w ust. 1, zawiera wykaz oraz ilość produktów. Informację tę wojewoda niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

#### Rozdział 4

##### Ograniczenia funkcjonowania określonych instytucji lub zakładów pracy

§ 5. 1. W okresie, o którym mowa w § 1, ustanawia się czasowe ograniczenie:

1) prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty, działalności:

- a) polegającej na przygotowywaniu i podawaniu posiłków i napojów gościom siedzącym przy stołach lub gościom dokonującym własnego wyboru potraw z wystawionego menu, spożywanych na miejscu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.10.A), z wyłączeniem realizacji usług polegających na przygotowywaniu i podawaniu żywności na wynos lub jej przygotowywaniu i dostarczaniu oraz działalności restauracyjnej lub barowej prowadzonej w środkach transportu, wykonywanej przez oddzielne jednostki,
- b) związanej z organizacją, promocją lub zarządzaniem imprezami, takimi jak targi, wystawy, kongresy, konferencje, spotkania, włączając działalności polegające na zarządzaniu i dostarczaniu pracowników do obsługi terenów i obiektów, w których te imprezy mają miejsce (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 82.30.Z),
- c) twórczej związanej z wszelkimi zbiorowymi formami kultury i rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 90.0),
- d) związanej ze sportem, rozrywkowej i rekreacyjnej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 93.0), w szczególności polegającej na prowadzeniu miejsc spotkań, klubów, w tym klubów tanecznych i klubów nocnych oraz basenów, siłowni, klubów fitness,
- e) związanej z projekcją filmów lub nagrań wideo w kinach, na otwartym powietrzu lub w pozostałych miejscach oraz działalności klubów filmowych (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 59.14.Z),
- f) związanej z konsumpcją i podawaniem napojów (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.30),
- g) związanej z prowadzeniem obiektów noclegowych turystycznych i miejsc krótkotrwałego zakwaterowania (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 55.20),
- h) związanej z prowadzeniem kasyn, z wyłączeniem kasyn internetowych;

- 2) działalności bibliotek, archiwów, muzeów oraz pozostałej działalności związanej z kulturą (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 91.0);
- 3) działalności w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056, z 2019 r. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 284);
- 4) sprawowania kultu religijnego w miejscach publicznych, w tym w budynkach i innych obiektach kultu religijnego.

2. W okresie, o którym mowa w § 1, w obiektach handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m<sup>2</sup>, ustanawia się czasowe ograniczenie:

1) handlu detalicznego najemcom powierzchni handlowej, których przeważająca działalność polega na handlu:

- a) wyrobami tekstylnymi,
- b) wyrobami odzieżowymi,
- c) obuwiami i wyrobami skórzanymi,
- d) meblami i sprzętem oświetleniowym,
- e) sprzętem radiowo-telewizyjnym lub sprzętem gospodarstwa domowego,
- f) artykułami piśmiennymi i księgarskimi;

2) prowadzenia działalności gastronomicznej i rozrywkowej.

**§ 6. 1.** Ograniczenia, o których mowa w § 5 ust. 1:

- 1) pkt 1 i 2, polegają na całkowitym zakazie prowadzenia wymienionych w tych przepisach rodzajów działalności;
- 2) pkt 3, polegają na nieudzielaniu pacjentom świadczeń opieki zdrowotnej;
- 3) pkt 4, polegają na konieczności zapewnienia, aby w trakcie sprawowania kultu religijnego na danym terenie lub w danym obiekcie nie znajdowało się łącznie, zarówno wewnątrz i na zewnątrz pomieszczeń, nie więcej niż 50 osób, wliczając w to uczestników i osoby sprawujące kult religijny.

2. Ograniczenie, o którym mowa w § 5 ust. 2, polega na całkowitym zakazie prowadzenia wymienionych w tym przepisie rodzajów działalności.

**§ 7. 1.** W okresie, o którym mowa w § 1, podmioty udzielające świadczeń opieki zdrowotnej za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności potwierdzają tożsamość świadczeniobiorcy, o którym mowa w art. 50 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

(Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.<sup>2)</sup>), na podstawie danych przekazanych przez tego świadczeniobiorcę za pośrednictwem tych systemów, w tym przez telefon.

2. W razie niepotwierdzenia prawa świadczeniobiorcy do świadczeń opieki zdrowotnej w sposób określony w art. 50 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, świadczeniobiorca może złożyć oświadczenie o przysługującym mu prawie do świadczeń opieki zdrowotnej za pośrednictwem systemów, o których mowa w ust. 1, w tym przez telefon. Przepisów art. 50 ust. 6, 8 i 10 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nie stosuje się.

3. W okresie, o którym mowa w § 1, wymóg, o którym mowa w art. 20 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, dostarczenia oryginału skierowania nie później niż w terminie 14 dni roboczych od dnia wpisania na listę oczekujących na udzielenie świadczenia nie ma zastosowania.

4. Świadczeniobiorca ma obowiązek dostarczyć świadczeniodawcy oryginał skierowania w terminie 21 dni od dnia zakończenia okresu, o którym mowa w § 1, jednakże nie później niż w dniu udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej wykonywanego na podstawie tego skierowania.

**§ 8.** 1. W okresie, o którym mowa w § 1, wykonywanie zadań przez urząd administracji publicznej lub jednostkę organizacyjną wykonującą zadania o charakterze publicznym, może podlegać ograniczeniu polegającym na wykonywaniu:

- 1) wyłącznie zadań niezbędnych do zapewnienia pomocy obywatelom;
- 2) określonych zadań przez ten urząd lub jednostkę w sposób wyłączający bezpośrednią obsługę interesantów.

2. Decyzję o rodzaju i formie wprowadzanych ograniczeń, o których mowa w ust. 1, podejmuje kierownik urzędu administracji publicznej lub kierujący jednostką organizacyjną wykonującą zadania o charakterze publicznym, zawiadamiając o tych ograniczeniach, w drodze ogłoszenia, na stronie podmiotowej urzędu lub jednostki, a także przez wywieszenie ogłoszenia w siedzibie urzędu lub jednostki.

## Rozdział 5

---

<sup>2)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473.

## Zakaz organizowania widowisk i innych zgromadzeń ludności

§ 9. 1. W okresie, o którym mowa w § 1, zakazuje się organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631).

2. Zakazu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku gdy liczba uczestników zgromadzenia wynosi nie więcej niż 50 osób, wliczając w to organizatora i osoby działające w jego imieniu.

## Rozdział 6

### Przepisy przejściowe i końcowe

§ 10. 1. Podmioty inne niż podmioty wykonujące działalność leczniczą, są obowiązane, w terminie do dnia 17 marca 2020 r., przekazać wojewodzie właściwemu ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania tego podmiotu, informację o rodzaju i liczbie posiadanego sprzętu medycznego, o którym mowa w § 3.

2. Ograniczenia, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 3, nie stosuje się w przypadku gdy udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej danemu pacjentowi rozpoczęło się przed dniem 14 marca 2020 r.

3. Przepisu § 2 ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do przewozu pasażerów, jeżeli rozpoczął się on przed dniem 14 marca 2020 r.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**MINISTER ZDROWIA**

**W porozumieniu**

**MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

## UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 46 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374). Wydanie rozporządzenia jest związane z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19.

Biorąc pod uwagę wzrost ryzyka zakażenia wirusem SARS-CoV-2 oraz zidentyfikowane przypadki zachorowań na COVID-19 w kraju jest konieczne podjęcie działań profilaktycznych, zapobiegających rozprzestrzenianiu się tego wirusa, a przez to zmniejszających ryzyko epidemii, a takim będzie ograniczenie prowadzenia działalności w zakresie m.in.:

1) przygotowywania i podawania posiłków i napojów gościom siedzącym przy stołach lub gościom dokonującym własnego wyboru potraw z wystawionego menu, spożywanych na miejscu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.10.A), z wyłączeniem realizacji usług polegających na przygotowywaniu i podawaniu żywności na wynos lub jej przygotowywaniu i dostarczaniu oraz działalności restauracyjnej lub barowej prowadzonej w środkach transportu, wykonywanej przez oddzielne jednostki,

2) organizacji, promocji lub zarządzania imprezami, takimi jak targi, wystawy, kongresy, konferencje, spotkania, włączając działalności polegająca na zarządzaniu i dostarczaniu pracowników do obsługi terenów i obiektów, w których te imprezy mają miejsce,

3) twórczej, związanej z wszelkimi zbiorowymi formami kultury i rozrywki,

4) bibliotek, archiwów, muzeów oraz pozostałej działalności związanej z kulturą,

5) związanym ze sportem, rozrywkowej i rekreacyjnej, w tym polegającej na prowadzeniu miejsc spotkań, klubów (w szczególności klubów tanecznych, klubów nocnych, basenów, siłowni, klubów fitness),

6) związanym z projekcją filmów lub nagrań wideo w kinach, na otwartym powietrzu lub w pozostałych miejscach oraz działalnością klubów filmowych – polegające na zakazie prowadzenia takiej działalności.

W projekcie wprowadzono również zakaz prowadzenia handlu detalicznego w określonym zakresie oraz działalności gastronomicznej i rozrywkowej w obiektach handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m<sup>2</sup>.

Ponadto wprowadza się ograniczenie na podmioty udzielające świadczeń opieki zdrowotnej w ten sposób, że nie będą musiały żądać okazania odpowiednich dokumentów poświadczających określone uprawnienia, a jedynie będą opierać się na informacjach uzyskanych drogą elektroniczną lub telefonicznie.

Dodatkowo projekt przewiduje ograniczenie działalności w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1056 oraz z 2019 r. poz. 1815). Zwykle tego rodzaju lecznictwa korzystają osoby starsze, które są szczególnie narażone na zakażenia wirusem SARS-CoV-2. Zgodnie z ww. art. 2 pkt 1 lecznictwo uzdrowiskowe obejmuje także rehabilitację uzdrowiskową.

W projekcie przewidziano również specjalne regulacje związane z potwierdzaniem przez Staż Graniczną tożsamości i prawa do świadczeń, które mają spowodować ograniczenie rozprzestrzeniania się zakażenia wirusem SARS-CoV-2. W zakresie ograniczeń związanych z przemieszczaniem się proponuje się wstrzymanie przemieszczania się pasażerów w transporcie kolejowym wykonywanym z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej. Regulacje te będą realizowane od 15 marca 2020 r.

W celu zapobiegania temu zakażeniu, przewidziano także uprawnienie dla kierowników urzędów do ograniczenia wykonywania zadań przez urzędy do niezbędnego minimum. Nakłada się ograniczenie na osoby przekraczające granicę w postaci zobowiązania tych osób do podania informacji o ich numerze telefonu.

Projekt przewiduje zakaz zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631) oraz ograniczenie sprawowania kultu religijnego w miejscach publicznych, w szczególności w budynkach i innych obiektach kultu religijnego. Dotyczyć to ma maksymalnie 50 osób, w tym wliczając w to w przypadku:

- 1) sprawowania kultu religijnego – uczestników i osoby sprawujące kult religijny;
- 2) zgromadzeń – organizatora i osoby działające w jego imieniu.

W projekcie wprowadzono również zakaz zbywania lub wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej polskiej respiratorów i kardiomonitorów oraz ograniczenie polegające na obowiązku informacji w zakresie określonych w projekcie produktów przed ich planowanym zbyciem lub wywozem. Związane jest to z faktem, że produkty te stanowią istotny element terapii osób chorych na COVID-19.

Rozporządzenie przewiduje ww. ograniczenia w okresie od dnia 14 marca 2020 r. (a w zakresie § 2 – od dnia 15 marca 2020 r.) do odwołania, na obszarze całego kraju – co wiąże się z ogłoszeniem w tym okresie stanu zagrożenia epidemicznego. Przez ten stan rozumie się sytuację prawną wprowadzoną na danym obszarze w związku z ryzykiem wystąpienia epidemii w celu podjęcia określonych w ustawie działań zapobiegawczych. Jednocześnie należy



wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem ogłoszenia – zgodnie z art. 46 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Rozporządzenie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, jeżeli prowadzą oni działalność związaną z ograniczeniami przewidzianymi w rozporządzeniu.

Rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.